peko. 2 Loko ĉiela, kie justuloj ĝuas post morto eternan feliĉon. 3 (f) Plej agrabla loko. Kp edeno.

*Paradokso. Opinio kontraŭa al la komuna opinio k tial ŝajnanta ofte malsaĝa.

Parafo. 1 Distingiga streko aldonita al subskribo. 2 Mallongigita subskribo.

Parafino. Vaksosimila blanka kristaleca substanco, ekstraktata cl mineralaj oleoj k uzata por lumigado, medicino kc.

Paratrazo. 1 Klariga plivastigo de teksto. 2 Nesevera traduko, en kiu originala teksto estas plivastigita. ~1 (tr). Klarigi aŭ traduki ~e.

Paragrafo. Alineo de ĉapitro.

Paralela. 1 Konstante egaldistanca (pp linioj aŭ surfacoj): ~aj stratoj; (f) fari ~an (samtempan) propagandon. 2 Prezentanta daŭrigatan komparadon: la ~aj vivrakontoj de Plularko; uzadi formon novan ~e kun formo malnova z; la gepatroj alkulimigadus siajn infanojn al internacia lingvo ~e kun la gepatra lingvo z; oni devas ~e kun lio ĉi difini komitaton z.

paraielepipedo Δ . Geometria sesedro randita de ses paralelogramoj : orla, neorta \sim 0.

Paraielogramo. Kvarangulo, kies kontraŭaj lateroj estas paralelaj k egalaj.

*Parallzl (tr). 1 Perdigi, tute aŭ ne, la movkapablon aŭ la sentkapablon aŭ ambaŭ: liaj flugiloj ~iĝis Z (f: li perdis la tutan fervoron k kuraĝon). Kp senmovigi, haltīgi, surdigi, muta, blinda, Glaciigi, rigidigi, senefikigi: semi konstantan malpacon k ~i ĉian vivon k progreson en nia ajero Z; la limo ~is tian nenson B; tio ~is mian entuziasmon; nur nenormalaj cirkonstancoj povas ~i liun naluran senton Z; la rutino ~as lin; senĉesaj konfiskadoj ~as la liberecon de la gazetaro. ~o. Slato de iu aŭ io ~ita.

paraiogismo . Erariga, ŝajne ĝusta rezono, farita sen trompa intenco. Kp sofismo.

parametro A. Konstanta grando en ekvacio de kurbo aŭ surfaco.

parapeto. 1 ej Subvesta brustŝirmilo por protekti homon kontraŭ pafoj : bone organizita polico donas ~ojn al siaj policanoj dum alakoj kontraŭ banditoj. 2 Ĝisbrusta mureto aŭ balustrado ĉe rando de profundaĵo por evitigi la enfalon; randmureto.

paraŝuto z. Aparato por malplirapidigi la defalon de iu en aero.

*Parazito. 1 Tiu, kiu kvazaŭ profesie manĝas konstante ĉe fremda tablo. 2 Nenifaranto, kiu ekspluatas la laboron de aliaj. 3 Besto aŭ veg., kiu vivas sur alia estaĵo, sin nutrante per ĝiaj sukoj : visko estas ~o de kverko k pulo de hvmo. ~1 (ntr). Vivi ~e je kostoj de aliaj.

parco Z. 1 • Nomo de ĉiu el la tri diinoj, kiuj ŝpinas, bobenas k tranĉas la fadenon de la homa vivo. 2 La personigita morto.

parcelo Z. Parto de tero apartigita de tuta bieno. Dis~(lg)i. Dividi bienon en ~ojn.

- *Pardoni (x). 1 Rezigni punon aŭ venĝon pro suferita ofendo aŭ maljustaĵo: ~i ion al iu; ~i iun; mi ne ~as, ke vi malvbeis; ne~ebla krimo. Kp inddusti con al iu; ~vi un al mi, ke mi restis tiel longe Z; ~u min, ke mi nur aludas tion Z; ~u, ke mi ĝis nun ne respondis vian leteron Z; ~u, ĉu vi votas doni al mi la salujon ? ~o. Ago ~i: peli ~on de iu. ~ema. Inklina al ~o: ~emeco superas justecon Z.
- *Parenco. Samfamiliano: pli bona amiko intinia ol ~o malproksima I; ~o per Adamo Z (treege malproksima, nur fantazia); personoj starantaj en la sama linio de ~eco Z. Kp kuzo, gepatroj.

 -a. 1 Apartenanta al la sama familio: ĉi tie la arboj ŝajnas ~aj al ni Z; ~aj rilatoj. 2 (f) Samdevena aŭ samkategoria: ~aj lingvoj, organizoj (Kp ANALOGA, NAJBANA, PROKSIMA).
- *Parentezo. 1 Signoj per kiuj oni apartigas de la kunteksto kompletigan aŭ klarigan frazon aŭ vorton. Kp krampo. 2 Frazo aŭ vorto tiele apartigita.
- *Partumo. 1 Agrabla odoro. 2 Substanco, ordinare solvita en alkoholo k eliganta agrablan odoron. ~1 (tr). Agrable odorigi.
- *Pargeto. Luksa planko konsistanta el simetrie k varie kunmetitaj tabuletoj el